

man kunde henvise dem til Reservebataillonerne; han talte om, at man kunde blande dem med Rekruterne, men jeg tror, at dette alene paa Grund af Forholdene vilde være ugjortigt, idet jeg antager, at Benævnelser Rekruter ikke niere passer, efter at den første Uddannelsesetid er tilendebragt i de sidste Dage af Oktober Maaned. Der kan derimod ikke være Noget til Hindre for at henvise dem til andre Afdelinger, som have Vinterstyrke, eller at formere dem i særlige Afdelinger. Det er Alt Noget, som maa bero paa Antallet af de Bærnepligtige, der blive holdte tilbage til Eftertjeneste, og jeg tror, man har storlig Uret, naar man antager, hvad der ogsaa blev udtalt af den ærede Ordbrøder for Udvalget, at man vil faae disse Eftertjenere i et overordentlig stort Antal; jeg tror slet ikke, man har nødig at frygte derfor. — Det ærede Medlem for Helsingør (Thomsen) paaviste dernæst en Uretferdighed, som vilde blive begaaet imod disse Bærnepligtige, idet Forbrydelser eller Forseelser af høist ulige Natur, af høist forskjellig Bestaafenhed, men som vare blevne straffede med Fængsel, vilde medføre Eftertjeneste af samme Varighed, og at det meget vilde afhænge af Jurisdiktionscheferne, hvorvidt denne Eftertjeneste blev mere eller mindre trykkende, da den afhang af Valget af de Straffe, vedkommende Jurisdiktionschefer idømte. Ja, jeg skal indrømme, at der kan finde Ulighed Sted, men det er umuligt at forhindre, og af den Grund at forkafe et Forslag tror jeg ikke vil være rigtigt. Naar det ærede Medlem for Helsingør tillige fremviste et Exempel, taget ud af en Straffeliste, paa, at en Mand vilde kunne komme til at blive holdt inde til Eftertjeneste i over 100 Dage — jeg husker ikke nøjagtigt Dageaallet, men det var over 100 Dage — hvoraf de 88 Dage vilde være tilbragte som Straf paa Vand og Brød, betvivler jeg ingenlunde, at dette forholder sig rigtigt, men Betydningen heraf som In vending imod Forslaget vil meget bero paa Grunden, hvorfor den Paagjældende er bleven dømt til denne Straf. Er det for gjentagne mindre Forseelser, som have medført en hyppig Anvendelse af Vand- og Brødstraffen, eller er det for grove Forbrydelser, for hvilke han muligvis efter det nu foreliggende Lovforslag vilde være bleven idømt andre Straffe, som mulig slet ikke vilde have ført til Eftertjeneste, men snarere til den Paagjældendes Fjernelse fra Hæren? Naar det ærede Medlem forøvrigt antog, at den Mellemtid, som tilbringes i Arrest, naar en Mand er idømt strengt Fængsel paa Vand og Brød, ikke skal blive regnet med ved Beregningen af hans Eftertjeneste, tror jeg, det ærede Medlem tager feil, thi den Tid, hvori Manden sidder i lys Arrest — Mellemfristen mellem Vand- og Brødstraffen tilbringes i lys Arrest — er Fængselsarrest, der lige saa vel som selve Vand- og Brødstraffen vil medføre Eftertjeneste. — Det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valg-

kreds (N. P. Jensen) udtalte, at man ikke havde haft Opmærksomheden henvendt paa, at man ved at foretage Forandringer i Kapitel 2 med Hensyn til Straffene havde forandret hele Loven, idet man, naar man vilde foretage en saadan Indskrænkning i Straffearterne, maatte komme til at forandre Straffebestemmelserne for de senere hen i Lovens øvrige Kapitel omhandlede Forseelser. Jeg tror, at det ærede Medlem gjør Krigsbestyrelsen Uret, thi det har naturligvis været Gjenstand for Overveelser, og man har ikke fundet sig foranlediget til at foretage væsentlige Forandringer. Det er gaaet her ved denne Leilighed som tidligere, da Krigsministeren forlangte af Generalauditøren, at han skulde udtage de legemlige Straffe af det daværende Lovforslag, hvilket Generalauditøren dengang holdt meget stærkt paa. — Det ærede Medlem var dernæst saa god at oplæse adskillige af mine Udtalelser ved tidligere Behandlinger, og efter at have oplæst dem og særlig accentueret, med hvor megen Bægt jeg dengang udtalte mig for det Forslag, jeg havde stillet, udtalte det ærede Medlem, at det vist ikke var uberettiget nu at spørge Ministeren om Grunden til hans forandrede Stilling. Jeg tror, at det var saaledes, i ethvert Fald opfattede jeg Ordene saaledes. Jeg indrømmer fuldkomment hvert Medlem her i Salen Ret til, naar der viser sig en saadan forandret Optræden fra min Side, saa at spørge mig, hvad Grunden er til denne forandrede Optræden. Jeg skal ogsaa med saa Ord gjøre Rede for, hvorfor jeg har stillet mig anderledes, for saa vidt jeg ikke allerede har gjort det ved de Udtalelser, som jeg har fremsat i Mødet her i Dag. — Det var, kan jeg sige, imod mit Ønske, imod min personlige Opfattelse af Forholdene saa vel ved Hæren og Flaaden som i Befolkningen i det Hele taget som ogsaa med Hensyn til, hvad der var nødvendigt for Opretholdelsen af Disciplinen, at Lovforslaget fra 1870—71 gik saa vidt med Hensyn til Straffebestemmelser, som det gik, men jeg hørte mig for de Mænds Naad, som jeg naturligvis var henvist til at lytte til. Jeg kunde ikke dengang skule for mig selv, at, hvor man har en gammel nedarvet Praxis, hvor man staar paa en ansvarssfuld Post, hvor Ansvarer for at opretholde Disciplinen og Ordenen hviler paa En, der gaar man med stor Betænknelighed bort fra det Gamle. Naar jeg tænker tilbage til mine yngre Aar, hvor jeg dels selv gjorde Tjeneste, dels, efterat jeg havde forladt den, stod i jævnlig og hyppig Berøring med Militære, — jeg taler her om de sidste Aar af Frederik den 6tes Regjerings-tid, — saa staar det klart for mig, med hvilken Betænknelighed den Gang mange selv humane Militære indvilgede i eller indrømmede Rigtigheden af at aflasse de barbariske Legemsstraffe, som den Gang vare gjældende. Jeg fortaente derfor heller Ingen af de Mænd, med hvem jeg raadsørte mig i 1870—71, i, at de sagde: Gaa forsigtig til